

4. Már szolgád lettem, Jézusom, / Ki értem áldozál;
 Más uram nincsen, jól tudom, / Mert bűnből kihozál.
 5. Légy áldott, Krisztusom, te nagy! / Hadd adjam át szívem:
 Vedd szívesen, hogy hol te vagy, / E szív is ott legyen.

szöveg: K. Kunrád | fordítás: Hamar I.
 dallam: Kolozsvár, 1744

762

1. U - ram, ti - ed va - gyok én, Ma - gad - nak al - kot - tál,

A vi - lág - nak kez - de - tén Már ki - vá - lasz - tot - tál.

2. Ma is rólad neveznek / Engem keresztyének,
 Dicsőségét nevednek / Hirdetem, míg élek.
 3. Uram, tiéd vagyok én, / Oltalmad takargat,
 A Mindenható ölén / Találtam nyugalmat.
 4. Te viselted gondomat, / Míg felnövekedtem,
 Reád bízom magamat / Egész életemben.
 5. Uram, tiéd vagyok én, / Tőled hitet kaptam,
 Hogy a próbák tengerén / Hozzád ragaszkodjam.
 6. Ördög, halál, bűn, világ / Mind ellenem támad:
 Szívem tehozzád kiált, / S békére lel nálad.
 7. Uram, tiéd vagyok én / Életben-halálban,
 Az öröklét küszöbén / Átlépek majd bátran.
 8. Add, Uram, hogy testemtől / Lelkem könnyen váljon,
 Mikor a kürt megszendül, / Kegyelmet találjon.